

dosarul nr.2ra-1638/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (S. Uzun)
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (R. Petrov, T. Berdilă, I.Dănăilă)

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start” și Ludmila Neamțu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Anbacom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Adia-Start” și Ludmila Neamțu cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare,

acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anbacom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul prin care au fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start”, Neamțu Ludmila și Societatea cu Răspundere Limitată „Anbacom”,

c o n s t a t ă:

La 24 mai 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Anbacom” (denumirea prescurtată SRL „Anbacom”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Adia-Start” (denumirea prescurtată SRL „Adia-Start”) și Neamțu Ludmila, prin care a solicitat încasare în mod solidar din contul pârâților a datoriei parvenită în urma restanței produsului (orz depozitat) nerestituit de la depozitare, în cantitate de 39 530 de kg, cu valoarea de 110 684 de lei, penalitatea pentru neexecutarea condițiilor contractuale de depozitare, în mărime de 74 106 lei și cheltuielile judiciare în mărime de 5 543,70 de lei.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că, în baza contractului nr. 37/14/3 din 08 iulie 2014, a procurat de la SRL „Adia-Start” orz de furaj în cantitate de 187 230 de kg, în sumă totală de 390 000 de lei.

A notat că, a achitat pentru orzul procurat suma totală de 390 000 de lei, fapt confirmat prin dispozițiile de plată din 03 iulie 2014, 10 iulie 2014, 15 iulie 2014 și 16 iulie 2014.

La 31 iulie 2014, între societatea reclamantă și societatea pârâtă a fost încheiat

contractul de depozitare din 31 iulie 2014, potrivit căruia SRL „Adia-Start” în calitate de depozitar a primit spre păstrare produsul agricol (orz), fapt confirmat prin factura fiscală din 31 iulie 2014, seria 2272. Din momentul primirii spre păstrare a bunului agricol pârâtul și-a asumat obligația de a păstra o durată scurtă de timp (o lună).

Astfel, la solicitarea societății reclamante de a restitui orzul depozitat, i s-a eliberat doar o parte depusă spre depozitare, care a fost realizată imediat, fapt confirmat prin dispozițiile de plată din 03 iulie 2014, 10 iulie 2014, 15 iulie 2014 și 16 iulie 2014.

Din orzul total depozitat în cantitate de 187 230 de kg în sumă de suma de 390 000 de lei, a fost ridicată cantitatea de 147 700 de kg, în sumă de 307 660 de lei, restul orzului, în cantitate de 39 530 de kg, în sumă totală de 82 340 de lei, a rămas în depozitul societății pârâte.

SRL „Anbacom” a notat că s-a adresat SRL „Adia-Start” cu solicitarea de a restitui produsul depozitat, care însă a refuzat să îl restituie, invocând lipsa orzului depozitat în cantitate de 39 530 de kg.

În conformitate cu p. 3.5 al contractului de depozitare din 31 iulie 2014, pentru neexecutarea de către depozitar a condițiilor de restituire a produsului agricol, depozitarul urmează să-i achite deponentului penalitatea în mărime de 0,5% pe zi din valoarea mărfii nerestituite. Astfel, mărimea penalității contractuale calculată pentru neexecutarea condițiilor de restituire a produsului depozitat este suma de 74 106 lei.

La fel, societatea reclamantă a menționat că, deoarece prețul orzului este de 2,80 lei pentru un kg, depozitarul trebuie să-i restituie valoarea orzului în mărimea prețului real la data executării obligațiilor, care constituie suma de 110 684 de lei.

A menționat societatea reclamantă că la 28 februarie 2017, s-a adresat către SRL „Adia-Start” SRL cu cerere prealabilă, prin care a solicitat recuperarea valorii orzului nerestituit din depozit în cantitate de 39 530 de kg în valoare de 110 684 de lei și achitarea penalității în mărime de 74 106 lei, în legătură cu neexecutarea condițiilor contractuale. Însă, cererea prealabilă a fost lăsată fără răspuns.

Întru asigurarea executării contractului de depozitare din 31 iulie 2014, între societatea reclamantă și Neamțu Liudmila a fost încheiat contractul de fidejusiune sub nr.31/07/14/2 din 31 iulie 2014.

Invocând pct. 1.4 al contractului de fidejusiune sub nr.31/07/14/2 din 31 iulie 2014, SRL „Adia-Start” în calitate de debitor și Neamțu Liudmila în calitate de fidejutor, răspund în fața creditorului ca debitori în mod solidar.

Prin urmare, la 28 februarie 2017, a menționat SRL „Anbacom” că s-a adresat Liudmilei Neamțu cu cererea prealabilă prin care a solicitat recuperarea restanței orzului depozitat în cantitate de 39 530 de kg, în valoare de 110 684 de lei și achitarea penalității în mărime de 74 106 lei, cererea prealabilă însă, la fel a fost lăsată fără răspuns.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art.530, 572, 602,624, 1086, 1146 din Codul civil și a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată în sensul invocat.

La 01 august 2017, în cadrul ședinței de judecată, SRL „Adia-Start” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Anbacom”, prin care a solicitat încasarea datoriei formată în perioada lunii iulie 2014 până în octombrie 2016, în sumă de 87 991,50 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2 639, 75 de lei.(f.d.64-65, vol. I).

În drept, și-a întemeiat cerințele invocate în acțiune pe prevederile art. 195, 512, 514, 572, 666 din Codul civil.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Anbacom”. S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Adia-Start” și Neamțu Ludmila în beneficiul SRL „Anbacom” valoarea orzului nerestituit pentru depozitare în cantitate de 39 530 kg în mărime de 82 340 de lei, penalitatea pentru neexecutarea obligației contractuale în mărime de 74 106 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4693,38 de lei, în total suma de 161139, 38 de lei. În rest, cerințele au fost respinse.

Cererea reconvențională înaintată de SRL „Adia-Start” s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul s-au respins apelurile declarate de SRL „Adia-Start”, Neamțu Ludmila, SRL „Anbacom” și s-a menținut hotărârea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia.

În consolidarea soluțiilor sale, instanțele de judecată invocând prevederile art. 572, 575, 602, 1086, 1095, 1096, 1146, 1147, 1156 din Codul civil, au reținut că cerințele SRL „Anbacom” menționate în cererea de chemare în judecată sunt parțial întemeiate.

Astfel, instanțele au conchis că produsul agricol (orzul) nerestituit de la depozitare, este în cantitate de 39 530 de kg, fapt confirmat prin facturile de plată prezente la materialele cauzei și depozițiile SRL „Adia-Start” care nu a negat acest fapt, însă cerința privind încasarea valorii produsului agricol în valoarea de 110 684 de lei, ce presupune costul a 39 530 de kg de orz, este neîntemeiată, or valoarea unui kilogram de orz la momentul depunerii spre depozitare, constituia suma de 2,083 de lei, nu de 2,80 de lei așa cum a susținut SRL „Anbacom”. Prin urmare, valoarea orzului nerestituit pentru depozitare în cantitate de 39 530 de kg este suma de 82 340 de lei. Succesiv, și cerința cu privire la încasarea penalității în sumă 74 106 de lei, a fost diminuată, reieșind din suma de 82 340 de lei, ce constituie valoarea produsului agricol nerestituit de la depozitare.

Referitor la acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Adia-Start”, instanțele de judecată au reținut că aceasta nu este bazată pe suport legal și probator, pretențiile invocate vin în contradicție cu actele contabile prezente la materialele cauzei.

La 29 iunie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start” și Ludmila Neamțu au declarat recurs, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care cererea reconvențională înaintată să fie admisă, iar cea inițială să fie respinsă, de asemenea a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenții au menționat că soluția instanței de apel este neîntemeiată, bazată pe interpretarea greșită a normelor de drept material și procedural.

La caz, au notat recurenții că potrivit documentelor contabile, în anul 2016 intimatul a achitat SRL „Adia – Start” pentru serviciile agricole prestate, suma de 62 500 de lei, fără eliberarea facturii fiscale. Factura fiscală pentru acordarea serviciilor agricole urma să fie eliberată după achitarea integrală a prestației de către SRL „Anbacom”. Prin urmare, instanțele judecătorești greșit au reținut suma de 82 340,00 lei, drept datorie a SRL „Adia – Start” și Neamțu Ludmila, în situația în care documentele contabile indică contrariul.

Recurenții au mai menționat că instanța de apel greșit a constatat că argumentele

invocate în susținerea cererii de apel sunt declarative, or la materialele cauzei au fost anexate ordinele de plată și facturile fiscale care au fost recunoscute de părțile litigante și reflectă integral volumul vânzărilor, prestarea serviciilor agricole în anul 2016, precum și efectuarea achitărilor de către societatea intimată.

La fel, au indicat că presupusa datorie în sumă de 82 340 de lei, reflectată în actele de evidența contabilă pentru anul 2014, a fost stinsă prin vânzările de produse și prestări de servicii agricole în anul 2015, iar la începutul anului 2016, datoria față de intimată era de 6 458,50 de lei.

Vădit ilegală, au notat recurenții că este decizia recurată în partea încasării penalității în mărime de 74 106 lei, deoarece societatea intimată a omis termenul de prescripție prevăzut de art. 268 lit. a) din Codul civil.

Prin referința depusă la 23 august 2018, SRL „Anbacom” a menționat că recursul declarat de SRL „Adia – Start” și Neamțu Ludmila, conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au constituit obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare, temei din care a solicitat a fi considerat inadmisibil.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul fost recepționată de către recurenți la 25 mai 2018 (f.d. 58, 59). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 26 iunie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurenților precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurenții a avut posibilitatea de a fi auziți de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurenților le-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auziți combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de

procedură civilă,completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start” și Ludmila Neamțu, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Anbacom” împotriva Societății cu Răspunde Limitată „Adia-Start” și Ludmila Neamțu cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, penalității și a cheltuielilor judiciare, acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Adia-Start” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Anbacom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor judiciare, împotriva deciziei din 20 martie 2018 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan